

Een week later, 26 februari, kwam het hoofdbestuur van de Vereniging voor Christelijk Volksonderwijs in Utrecht in vergadering bijeen. Nu werd door de voorstanders van de principiële lijn alles op alles gezet om te verhoeden dat de vereniging opnieuw uit de boot zou vallen. Mr. Evenhuis, de directeur van haar bureau, reisde vooraf naar Groningen om Aalders op het hart te drukken dat hij met de Schoolraad solidair zou blijven. Gravemeyer werd door de hervormde synode op 26 februari naar Utrecht gezonden; daar bezwoer hij het hoofdbestuur 'in de meest felle, krasse woorden', aldus Touw, 'de zaak van de vrijheid der school niet te verloochenen'¹ – en een nieuw feit ondersteunde zijn woorden. Want toen hij van de vergadering uit het bureau van de Schoolraad opbelde om op een bepaald punt nadere informatie te krijgen, hoorde hij dat van Itterzon, voorzitter van de raad, en Hangelbroek juist die dag door de *Sicherheitspolizei* gearresteerd waren. Het hoofdbestuur van de Vereniging voor Christelijk Volksonderwijs begreep dat solidariteit met de arrestanten plicht was en keurde het beleid van het moderamen goed. Aalders keerde naar Groningen terug, Ligtvoet, secretaris van het hoofdbestuur, en Evenhuis naar Den Haag.

Alle drie werden prompt gearresteerd; twee weken later volgde de arrestatie van het enige moderamenlid van de Schoolraad dat nog op vrije voeten was, P. van Aalten, voorzitter van de Vereniging van Christelijke Onderwijzers en Onderwijzeressen, en op 23 maart, vier weken na de eerste arrestaties, werden de Schoolraad en de Vereniging voor Christelijk Volksonderwijs op voorstel van van Dam door de bezetter ontbonden.²

*

Hoe hadden de schoolbesturen gereageerd op het verzoek dat hen van de moderamina van de Schoolraad en de Vereniging voor Christelijk Volksonderwijs alsmede van het bestuur van de Bond van Verenigingen voor christelijk voorbereidend-hoger en middelbaar onderwijs bereikt had? Hadden zij van Dam doen weten, dat zij hem voortaan bij hun benoemingen

¹ Touw: *Het verzet der Hervormde Kerk*, dl. I, p. 352. ² Op grond van hun hoge leeftijd werden Aalders en Ligtvoet spoedig vrijgelaten, van Aalten, Evenhuis, Hangelbroek en van Itterzon kwamen via de Cellenbarakken in het concentratiekamp Amersfoort terecht, waaruit zij eind juni ontslagen werden. Alle vier bleven zij bij het Schoolverzet betrokken.